

ادامه از صفحه اول

سابقه مبارزاتی پنجشیر

دو سه ماهی از حمله خون‌بار ارتش سرخ نگذاشته بود که این‌بار ارتش سرخ با نزدیک به ۲۰۰ عرادۀ توپ و بیش از ۱۰ هزار سرباز پیاده‌نظام از دو سوی دره پنجشیر وارد منطقه شدند و ۱۷ روز طول کشید که ستون‌ها از دو طرف دو یکدیگر برسند. این‌بار نیز ارتش سرخ نتیجه‌ای از حمله خود نگرفت و به اجبار منطقه را ترک کردند. مهم‌ترین حمله شوروی به دره پنجشیر برمی‌گردد به حمله آذرماه سال ۱۳۶۱؛ حمله‌ای که در آن ۲۰۰ فروند هلیکوپتر و ۶۰ فروند میک روسی به همراه ارتش چهلُم شوروی از زمین و هوا سراسر دره پنجشیر را مورد تهاجم برده دادند. در مصاحبه‌های بعدی، احمدشاه مسعود برده از زاری برداشت که دولت روسیه را سردرگم کرد. عملیات رو گفته بود و زمان و نحوه حمله را احمدشاه مسعود می‌دانست. به همین اعتبار نیروهای خود را در گروه‌های چریکی ۳۰ نفره تقسیم و آنان را در دره‌های منتهی به دره اصلی پراکنده کرد. با همه قدرتی که نیروهای ارتش چهلُم شوروی تحت فرماندهی «ژنرال ترگیوکویان» به کار برد نتیجه قابل توجهی به دست نیاورد، اما «کتاب» وارد عمل شد و لیستی ۶۰۰ نفره از خبرچین‌های احمدشاه مسعود به دست کاگب افتاد. جمله آذر سال ۱۳۶۱ ضربه هولناکی به نیروهای احمدشاه مسعود وارد کرد، اما گروه‌های چریکی که احمدشاه مسعود در دره اصلی و دره‌های منتهی به دره اصلی پراکنده کرده بود ارتش سرخ را در تنگنا قرار داد. ارتشی که فکر می‌کرد با ضربات کاری به نیروهای احمدشاه مسعود توانسته محبوبیت او را پیش هم‌زمانش آسیب‌پذیر کرده و تمرکز مسعود را ازین‌موقعته می‌دید به همین اعتبار به مسعود اولتیماتوم تسلیم دادند که اگر تسلیم نشود، عملیات ویژه و خارق‌العاده‌ای را پیش رو خواهد داشت و تصفیه مردم منطقه آغاز خواهد شد. حملهٔ هوایی و بمباران روزانه منطقه ۹ ماه طول کشید. در این حملات اکثر خانه‌های منطقه یا بمباران هوایی یا با آتش توپخانه ویران شدند. گفته می‌شود ۷۰ درصد آبادی‌ها و تقریباً همه دام ساکنان منطقه که کار عمده مردم دامپروری بود، از بین رفتند. باقی‌مانده مردم منطقه به‌اجبار به دیگر مناطق افغانستان پناه بردند، اما تسلیم ارتش شوروی نشدند. ویرانی دره پنجشیر و خالی شدن منطقه از سکنه بومی سرانجام احمدشاه مسعود را به پذیرش آتش‌بس در اواخر سال ۱۳۶۱ متقاعد کرد؛ آتش‌بسی که بیش از دو سال نپایید، اما در این مدت احمدشاه مسعود به آرایش نیروهایش پرداخت و با بازیگری از میان مجاهدینی که اشغال کشورشان را برنمی‌تافتند، به جنگ‌های پارتیزانی مشغول شد. ژنرال‌های روسی این بار درصد آن برآمدند که کار مسعود را یکسره کنند و در فروردین‌ماه سال ۱۳۶۳ با تمام توان به دره پنجشیر دوباره حمله بردند. جالب است با وجود دستگیری افراد زنده اطلاعاتی احمدشاه مسعود جاذبه مبارزاتی احمدشاه مسعود باعث جلب و جذب نیروهای اطلاعاتی جدید شد و خبر تعرض مسعود به اشغال افغانستان توانسته سکنه دره‌ای به عمق ۱۲۰ کیلومتر را با‌اصطلاح پاس‌سازی کند، از تمامی توان او قوتم را از عالی‌ترین مقامات کرملین اخذ شده بود. سراسری از عالی‌ترین مقامات کرملین اخذ شده بود. بمب‌افکن‌های TU که قادر هستند در ارتفاع پایین پرواز کنند و اصولاً برای جنگیدن در چنین مناطقی ساخته شده‌اند و معروف است ابداع این هواپیماها به‌خاطر یکسره‌کردن کار دره پنجشیر صورت گرفته است، با آرای حدود ۲۰ هزار سرباز ارتش سرخ و تعداد زیادی از ارتش به‌اصطلاح خلقی افغانستان با واحدهای چترپاز هوانیروز علاوه بر دره اصلی، دره‌های عمیق منتهی به دره اصلی را به وسیله چترپازان محاصره کردند و از طرف اندراب و پروان هم نیرو به مرکز دره فرستاده شد. کوشش کردند همه راه‌های فراری را که نیروهای احمدشاه مسعود بتوانند از آن استفاده کنند، به‌وسیله ۲۰ هزار تانک ارتش سرخ و نزدیک به ۱۰ هزار نفر از ارتش دولتی راه‌های فرار را به‌ظاهر اشغال کردند. این بار شوروی به قصد ویران‌کردن همه آبادی‌ها و به‌جاگذشتن سرزمین سوخته دست به چنین عمله‌ای زد، اما خروجی آن در نهایت به دومین قرار متله‌ای جنگ در پاییز همان سال شد. شوروی از این حمله نه اینکه سودی نبرد بلکه با دادن تلفات سنگین پذیرفت که نیروهای احمدشاه مسعود به مناطق تصرفی قبل از حمله بازگردند. این پیروزی بزرگی برای احمدشاه مسعود بود که در پی سال‌ها مقاومت به دست آورد و موقعیت او را در منطقه و بهتر باست یکپس کرد جهان تثبیت کرد و در بین مردم افغانستان به حامی بزرگ مجاهدین و دشمن شکست‌ناپذیر شوروی تبدیل شد. با تثبیت قدرت و جایگاه احمدشاه مسعود آخرین حمله شوروی در سال ۱۳۶۴ به دره پنجشیر در پی تصرف پادگان معروف «یشغور» که ارتش شوروی آن را به دزدی مستحکم تبدیل کرد و احمدشاه مسعود آن را تصرف کرد و غنائم قابل‌توجهی نصب نیروهای مجاهد شد صورت گرفت. تاکتیک جنگی احمدشاه مسعود در تصرف پادگان «یشغور»، در خاطر مردم و ارتش شکست‌خورده شوروی باقی ماند.

ادامه از صفحه ۹

FATF در ساختار یک‌دست اصولگرایان هم معلق خواهد ماند. دولت

رئییسی برخلاف دولت روحانی اصراری بر تعیین تکلیف آن ندارد. مجلس اصولگرایان هم اصراری بر بازگشت آن به پارلمان، تا جایی که دیروز یک عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس تصمیم‌گیری درباره آن را منوط به لغو تحریم‌ها کرده است. این یعنی در صورت به نتیجه نرسیدن مذاکرات وین و لغونشدن تحریم‌ها، خبری از پیوستن کامل ایران به FATF نیست. این در حالی است که پیش‌تر تصور می‌شد شاید با تغییر دولت و یک‌دست‌شدن ساختار قدرت و همسویی و هم‌افزایی در سه نهاد دولت، مجلس و مجمع تشخیص مصلحت نظام، بهانه‌جویی‌ها بر سر تعیین تکلیف این پرونده پایان یابد. ابوالفضل عموینی، عضو کمیسیون امنیت ملی، در واکنش به ادعای برخی از افراد مبنی بر اینکه بیبوستن ایران به FATF باعث می‌شود که نتوانیم با کشورهای دیگر تبادلات تجاری داشته باشیم، گفته است: بیوستن به دو کنوانسیون پارامو و مبارزه با تأمین مالی تروریسم درحال‌حاضر مورد پذیرش جمهوری اسلامی ایران نیست؛ چراکه در شرایطی که طرف‌های غربی و آمریکایی تلاش می‌کنند همه طرف‌های تجارت با ایران را مورد تحریم قرار دهند، شفافیت مالی بین‌المللی، مانع تجارت ایران می‌شود. در واقع تا زمانی که تحریم‌های ظالمانه و یک‌جانبه علیه جمهوری اسلامی ایران وجود دارد، عملاً لغو تحریم‌ها توسط بین‌المللی تراکنش‌های مالی، انتظاری ناچیا و زیاده‌خواهانه است. براساس این مسئله اول ما رفع تحریم‌ها است و تا زمانی که درمورد رفع تحریم‌ها اقدامی صورت نگیرد، نمی‌توان درباره FATF تصمیم‌گیری کرد. این در حالی است که برخلاف اظهارنظر این نماینده اصولگرای مجلس یازدهم رد FATF افزون بر تبعات سیاسی، موجب فشار، قطع همکاری‌های مالی و تهدید به تحریم ایران می‌شود و بدون پذیرش کامل آن، عملاً لغو تحریم‌ها توسط بین‌المللی تراکنش‌ها نیزشان کارشناس حقوق بین‌الملل پیش‌تر به ایرنا گفته بود: وضعیت ما در مواجهه با FATF تقریباً شبیه ضرب‌المثل «آش نخورده و دهان سوخته» است؛ زیرا ایران بخش درخورتوجهی از توصیه‌های این نهاد را انجام داده و فقط دو لایحه باقی مانده و مخالفت برای نهایی‌کردن آنها پاشنه‌اشیل ما شده است. این کارشناس حقوق بین‌الملل افزود: اکنون تقریباً ملزم به رعایت مفاد این دو کنوانسیون هستیم و مقاومت به مجلس وجود ندارد. فرایند مجلس به طور اثر حقوقی ندارد، فقط تبعات سیاسی دارد و موجب فشار، قطع همکاری‌های مالی و تهدید به تحریم ایران می‌شود.

احسان خاندوزی، وزیر اقتصاد، هم قبلاً همسو با این نماینده مجلس گفته بود «تا زمانی که تحریم‌ها هست، بررسی و تصویب FATF دردی را دوا نمی‌کند. حتی به لحاظ موضعی و در این ایام خاص، تصویب این دو لایحه

سیاست

تعیین تکلیف FATF منوط به رفع تحریم‌ها

باقی‌مانده و اجرای کامل الزامات FATF تصمیم قابل دفاعی نیست. بحث FATF یک موضوع بسیار کم‌اهمیت در موضوع اقتصاد امروز کشور ماست. این یک آدرس غلط است که برخی مدام اصرار بر آن داشته و دائم از FATF حرف می‌زنند». این در حالی است که ۲۴ آذرماه سال گذشته با درخواست دولت قبل و موافقت رهبری برای بررسی مجدد دو لایحه پارامو و CFT، بررسی مجدد این لوابخ دومرتبه در دستور کار مجمع تشخیص مصلحت نظام قرار گرفته بود. موضع مخالف اصولگرایان حاکم بر دولت و مجلس با لوابخ در شرایطی است که اسفند ماه گذشته هم برخی نمایندگان درخواست بازگشت لوابخ از مجمع به مجلس را داده بودند. «علی جدی»، نماینده اصولگرای مجلس در پاسخ به این سؤال که آیا مجلس یازدهم درباره FATF به مجمع تشخیص پیشنهادهایی ارائه داده است، گفته بود: ما پیشنهادی نداده‌ایم. فقط بیانه‌ای را امضا کردیم تا این لوابخ به مجلس یازدهم برگرده؛ پیشنهاد اجرایی نداده‌ایم، فقط درخواست داده‌ایم که اگر قرار است درباره این لوابخ تصمیم گرفته شود، باید این لوابخ به مجلس برگرده». به نظر می‌رسد که این درخواست هم چندان با اقبال مجمع‌نشینان روبه‌رو نشد؛ چراکه هم برخی اعضای مجمع با آن مخالفت کردند و هم دیگر خبری از پیگیری آن از سوی مجلسیان نشد. تا جایی که همان زمان مجید انصاری، عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام، دربار این‌ها گفته بود: از لحاظ حقوقی به‌هیچ‌وجه امکان پذیرش این لوابخ به مجلس وجود ندارد. فرایند مجلس به طور کلی طی شده و تمام شده است. مثلاً درباره طرح‌ها و لوابخی که در اواخر دوره یک مجلس تصویب می‌شود و برای اظهارنظر به شورای نگهبان می‌رود، مجلس نمی‌تواند بگوید که اگر شورای نگهبان اظهارنظر نکرد، اینها را برگردانید. ما می‌خواهیم اصلاح کنیم؛ مجلس نهادی حقوقی است و قائم به اشخاص نیست. مجلس دهم نهاد حقوقی مستقل بوده، چیزی را تصویب

آیا هنوز می‌توان از اجرای اصل ۵۹ سخن گفت؟

رفراندوم، برجام و FATF

مراجعه به آرای مستقیم مردم است». حالا محمود صادقی، نماینده مجلس دهم، بار دیگر در آستانه مذاکرات وین گفته است ایرادی ندارد اگر درباره دو موضوع برجام و FATF نظر مردم را از طریق رفراندوم شنید. او روز گذشته در گفت‌وگو با «برنا» گفته است: «استفاده از ظرفیت رفراندوم، فی نفسه خوب است. رفراندوم تبدیل به یک تابو در کشور شده و درباره بسیاری از مسائل که گره کور دارند، می‌تواند راهگشا باشد. البته من فکر کنم اگر بخواهیم رفراندوم برگزار کنیم، خیلی موضوعات مهمی وجود دارد که برای حل آنها می‌توانیم از رفراندوم کمک بگیریم. برای مثال موضوع توافق هسته‌ای را که تبدیل به یک بن‌بست شده، می‌توان با رفراندوم رفع و رجوع کرد یا در مسئله FATF می‌توان از رفراندوم کمک گرفت. اما باید توجه هم داشته باشیم اگر رفراندوم برگزار شود». علی مطهری هم درباره همین موضوع چندی پیش به نشریه «حریم امام» گفته بود: تعریف رفراندوم و همه‌پرسی روشن است. خود کلمه، ۵۹ قانون اساسی وجود ندارد. مگر ما به ۱۲ فروردین افتخار نمی‌کنیم؟ ۱۲ فروردین چیست؟ یک همه‌پرسی است؛ مگر غیر از آن است؟ ۱۲ فروردین چیست؟ یک رفراندوم است. مگر ما به این قانون اساسی افتخار نمی‌کنیم؟ قانون اساسی با چه تثبیت و نهایی شد؟ با رفراندوم، با رای مردم. قانون اساسی تجدیدنظر شده و بازنگری شده چطور تثبیت شد؟ باز هم با رفراندوم، باز هم آرای مردم. قانون اصل نظام، قانون اساسی، همه با همه‌پرسی و رفراندوم انجام گرفته است.»

او پیش از آن نیز بارها بر رفراندوم تأکید کرده بود و حتی اندکی بعد از پیروزی‌اش در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۹۶ گفته بود: «قانون اساسی بن‌بست‌ها را برداشته و بحث‌های بسیار بزرگی دارد. ملت ایران، اگر جایی ما به هم بخت داریم، به اصل ۵۹ قانون اساسی، نام استناد صاحب‌نام حقوق مانند دکتر صفایی، دکتر درویش، دکتر اخلاقی، دکتر آشوری و دکتر ضیایی‌بیکدلی، دکتر محبی، دکتر اسکینی و دکتر اردبیلی نیز دیده می‌شود. در بخشی از متن نامه این استادان که در اختیار «شرق» قرار گرفته، آمده است: «همان‌گونه که مستحضرد طرح «سهیل» صدور برخی مجوزهای کسب‌وپاک» که کلیات آن در کمیسیون ویژه جهش و رونق تولید و نظارت بر اجرای سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی تصویب شده است، در این هفته در صحن علنی مجلس شورای اسلامی در دستور کار قرار خواهد گرفت. براساس تبصره ۱ ماده ۶ طرح مذکور، تبصره ذیل ماده ۱ «قانون کیفیت اخذ پروانه وکالت دادگستری» (مصوب ۱۳۷۶) اصلاح و یک تبصره به آن افزوده می‌شود. براساس تبصره الحاقی، کانون وکلای دادگستری و مرکز امور مشاوران و وکلای قوه قضائیه مکلف خواهند شد دواطلبانی را که حداقل هفتاد درصد امتیاز میانگین نمرات یک درصد حائزان بالاترین امتیاز را هستند، به معضل فساد در سیستم قضائی دامن خواهد زد. رایعبا با توجه به الزام قانونی کانون وکلای دادگستری که جذب کارآموزان وکالت به صورت

جایی برسد که کشور دچار بن‌بست شود و منافع کشور به خطر بیفتد و لازم باشد زودتر تکلیف این موضوع روشن شود، من فکر می‌کنم می‌توان این‌گونه مسائل را هم به همه‌پرسی گذاشت. مصداق مسئله بسیار مهم اقتصادی که در قانون اساسی آمده است، می‌تواند مسئله FATF باشد و مصداق مسئله بسیار مهم سیاسی می‌تواند رابطه با آمریکا باشد. رابطه، نه مذاکره. در واقع، تکلیف مذاکره معلوم است؛ یعنی در شرایطی صلاح نیست و در شرایطی ممکن است صلاح باشد. ولی بحث رابطه، یک موضوع کلّی‌تر است. در قانون اساسی آمده است که در مسائل بسیار مهم سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی می‌توان رفراندوم و همه‌پرسی برگزار کرد. در حال حاضر، درباره مسائل اجتماعی و فرهنگی مصداقی به‌خاطر نمی‌آورم که موضوعی لازم به همه‌پرسی باشد». اصل ۵۹ گرچه هیچ‌گاه مورد استفاده قرار گرفته است، اما موافقان آن با همان منطق مطهری می‌گویند برجام و FATF از هر منطقی مصداق اصل مذکور قرار می‌گیرند. در مقابل مخالفان این دست استناد‌ها یا اور دارند تعیین تکلیف موضوعاتی همچون برجام و FATF باید در مراجع ذی‌صلاح بررسی شود؛ زیرا به‌شدت تخصصی‌اند و نمی‌توان تصمیم‌گیری آن را به‌طور مستقیم به عموم مردم واگذار کرد. برای مثال عباسعلی کدخدایی، سخنگوی وقت شورای نگهبان، درباره این موضوع گفته بود: «کسی هراسی از رفراندوم ندارد، ولی تازم تعیین تکلیف قانونی هنوز وظایف خودشان را انجام نداده‌اند و مشغول انجام کار خود هستند، در همه‌پرسی را ضروری نمی‌دانیم.» البته اصولگرایان رادیکال در انتقادکردن به مطرح‌شدن موضوع رفراندوم به این میزان هم بسنده نکردند و آن‌قدر پیش رفتند که سخن‌گفتن از این موضوع را نوعی باج‌دادن به غربی‌ها قلمداد کردند. برای مثال روزنامه کیهان در ۹ سال ۹۷ بعد از گفت‌وگوی تلویزیونی روحانی نوشت: «آقای روحانی در گفت‌وگوی تلویزیونی‌اش در اظهاراتی که هیچ زمینه و توجیه یا همخوانی با متن سخنان وی نداشت، به

کرده و به مجمع ارجاع داده شده است، دیگر اساساً هیچ ارتباطی به مجلس فعلی که نهاد حقوقی دیگری است و با انتخابات جدیدی شکل گرفته، ندارد. مجمع یا این لوابخ را تصویب می‌کند یا رد می‌کند، تمام می‌شود و پیرونده بسته می‌شود. به‌هیچ‌وجه امکان برگرداندن به مجلس وجود ندارد. این استدلال که بگویند چون مجلس تغییر کرده و نظرات تازه‌ای دارد، پس برگردد درست نیست». او گفته بود: «تنها راهی که وجود دارد، این است که نمایندگان طرح مستقلی ارائه بدهند. دولت که لایحه جدیدی به مجلس نمی‌دهد؛ بنابراین نمایندگان اگر بخواهند راجع به موضوعی که قبلاً قانون‌گذاری شده، طرح جدیدی را به تصویب برسانند، طبق قانون اساسی دست آنها باز است؛ اما در این موضوع خاص، چون هنوز فرایند تکمیل نشده و اختلاف وجود دارد، مجمع تشخیص باید تعیین تکلیف کند». به نظر می‌رسد با توجه به روح کلی مجلس بر مجلس است. موضع مخالف اصولگرایان حاکم بر دولت و مجلس با لوابخ در شرایطی است که اسفند ماه گذشته هم برخی نمایندگان درخواست بازگشت لوابخ از مجمع به مجلس را داده بودند. «علی جدی»، نماینده اصولگرای مجلس در پاسخ به این سؤال که آیا مجلس یازدهم درباره FATF به مجمع تشخیص پیشنهادهایی ارائه داده است، گفته بود: ما پیشنهادی نداده‌ایم. فقط بیانه‌ای را امضا کردیم تا این لوابخ به مجلس یازدهم برگرده؛ پیشنهاد اجرایی نداده‌ایم، فقط درخواست داده‌ایم که اگر قرار است درباره این لوابخ تصمیم گرفته شود، باید این لوابخ به مجلس برگرده». به نظر می‌رسد که این درخواست هم چندان با اقبال مجمع‌نشینان روبه‌رو نشد؛ چراکه هم برخی اعضای مجمع با آن مخالفت کردند و هم دیگر خبری از پیگیری آن از سوی مجلسیان نشد. تا جایی که همان زمان مجید انصاری، عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام، دربار این‌ها گفته بود: از لحاظ حقوقی به‌هیچ‌وجه امکان پذیرش این لوابخ به مجلس وجود ندارد. فرایند مجلس به طور کلی طی شده و تمام شده است. مثلاً درباره طرح‌ها و لوابخی که در اواخر دوره یک مجلس تصویب می‌شود و برای اظهارنظر به شورای نگهبان می‌رود، مجلس نمی‌تواند بگوید که اگر شورای نگهبان اظهارنظر نکرد، اینها را برگردانید. ما می‌خواهیم اصلاح کنیم؛ مجلس نهادی حقوقی است و قائم به اشخاص نیست. مجلس دهم نهاد حقوقی مستقل بوده، چیزی را تصویب یا

خبر

پیام تسلیت مقام معظم رهبری درپی درگذشت سیداحمد زرگر

● پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر مقام معظم رهبری: حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در پیامی درگذشت حجت‌الاسلام زرگر، رئیس دادگاه انقلاب تهران و از قضات باسابقه کشور را تسلیت گفتند. متن پیام رهبر انقلاب اسلامی به این شرح است: «بسم‌الله الرحمن الرحیم. درگذشت روحانی مجاهد جناب حجت‌الاسلام سیداحمد زرگر رحمه‌الله‌علیه را به خانواده و بازماندگان محترم و دوستان و همکاران ایشان تسلیت عرض می‌کنم. شجاعت و صراحت در مقام قضا و تلاش مجاهدانه در مقام امر به معروف و نهی از منکر، بخشی از خصوصیات ممتاز آن مرحوم بود. از خداوند متعال رحمت و مغفرت و حشر با اجداد طاهرینش را برای ایشان مسألت می‌کنم. سیدعلی خامنه‌ای، ۲۲ شهریور ۱۴۰۰.»

واکنش امام جمعه سابق لوسان به بیانیه شورای سیاست‌گذاری:

نه استعفا داده‌ام و نه برای ترک مسئولیت اظهار تمایل داشته‌ام

● ایستاد: حجت‌الاسلام سعید لوسانی در واکنش به کناره‌گیری‌اش از امام‌جماعت لوسانات گفت: الان مردم از من هم در این خبر پرسند که چه شده، چه جوابی باید بدهم؟ دروغ بگویم؟ معاون شش‌ورا به من گفتند به شما اطلاع خواهیم داد، ولی به من هیچ مسئله‌ای اعلام نشد. وقتی به من اطلاع ندهاند چه چیزی را باید شفاف‌سازی کنم؟ ضمناً در بیانیه شورای سیاست‌گذاری مطالبی گفته شده که روح من هم از آن خبر نداشت. مثل اینکه گفتند در روستاها حضور نداشته‌ام یا کار فرهنگی نکرده‌ام. من واقعا یک بار هم در این مدت تذکر نداشت‌ام که این موارد را رعایت نکرده باشم یا اینکه نظر این بزرگواران این بوده که من انجام وظیفه نکرده باشم. لوسان منطقه بسیار وسیعی از ابتدای نگاه‌ها تا بخشی از دشت لار را شامل می‌شود. این منطقه روستاهای متعددی هم دارد. من به جرئت اعلام می‌کنم که تمام روستاها را گشته‌ام و با دقت مسائل را رصد کرده‌ام. نه اینکه مثل آقای روحانی با ماشین بروم و سر بزیم، تک‌تک مسائل را شخصاً در میان مردم حضور داشته‌ام و از مشکلات مردم خبر دارم. اصلی‌ترین مشکلات مردم هم تبعیض بوده که من پیگیری کرده‌ام. اساس کار فرهنگی این است که این مسائل حل شوند، وگرنه اینکه من بدون توجه به این مسائل به مردم بگویم نماز بخوان و آدم خوبی باش که فایده ندارد. او در واکنش به اینکه در بیانیه شورای سیاست‌گذاری ائمه جمعه گفته شده شما خودتان مایل بودید مسئولیت را ترک کنید، گفت: این حرف بسیار مرا ناراحت کرد. من اصلاً چنین صحبتی نداشته‌ام. سال گذشته در جلسه با آقای نوری، معاون شورای سیاست‌گذاری عرض کردم که اگر نظر مرا بخواهید، این روند باید ادامه یابد. من هم مردم تازه با هم اخت شده‌ایم و مسائل منطقه را کاملاً مسلط هستم. نظر من بر ادامه کار نه به صورت یک‌ساله بلکه حداقل تا کامل‌شدن ۱۰ سال مسئولیتیم بود و البته اگر شما نخواهید هم سجده شکر به جا خواهم آورد. بنابراین بنده نه استعفا داده‌ام و نه اظهار تمایل برای ترک این مسئولیت داشته‌ام. هیچ‌گاه هم اظهار خستگی یا پشیمانی نداشته‌ام و همواره تأکید کرده‌ام که نظر مشورتی من این است که روند باید ادامه پیدا کند. اولاً هیچ بحثی درباره یک‌ساله‌بودن ادامه مسئولیت نشد و هیچ چیزی هم به من اعلام نشد و من از طریق یک کارمند متوجه شدم که مدت تمدید یک سال است. بعد از یکبیری من هم هیچ دلیلی برای یک‌ساله‌بودن این حکم تمدید اعلام نشد. او در پاسخ به این سؤال که این مسئله هم مطرح شده که محل سکونت شما در لوسان نبوده است، گفت: اولاً من این موضوع را با خود دوستان در میان گذاشته‌بودم و هیچ مخالفتی نکرده بودند. ثانیاً اینکه قرار بود شهادت مکانی در اختیار ما قرار دهد و از قضا مکان بسیار شیک و مناسبی هم بود. از معاون وقت شهرداری سؤال کردم که این مکان را شما چطور می‌گیرید؟ گفتند به کارهایی می‌کنیم، تراکم می‌فروشیم. خب این یعنی حرام. من گفتم این کار حرام است و من نمی‌خواهم و قبول نکردم، پول شخصی هم نداشتم که با هزینه‌های منطقه لوسان بتوانم آنجا ساکن شوم و زندگی کنم. گذشته از این، به من یک ماشینی از شهرداری دادند که هزار مت من می‌گذاشتند و من این را هم پس دادم و گفتم نمی‌خواهم دستم زیر ساطور شما باشد. در نتیجه من آمدم به نزدیک‌ترین نقطه ممکن به مصلاّی لوسان ساکن شدم و یک‌ربع تا دفتر و محل نماز جمعه فاصله دارم. ضمن اینکه این موضوع فقط برای لوسان، بلکه در تمام مسائلی با آنان ندارند. ما مناطقی داریم که امام جمعه ۲۰ کیلومتر با محل اقامه نماز فاصله دارد و هیچ خلّسی هم در انجام وظایف خود ندارد و کسی هم اشکالی به آنان نمی‌گیرد. او در پاسخ به این پرسش که در بیانیه شورا آمده که شما رفتی در لوسان نداشته‌اید، گفته است: این اوج بی‌انصافی است.